

Abstrakt

Práce se zabývá dvěma fenomény, soucitem a svobodou, konkrétně jejich pojetím ve filosofii A. Schopenhauera a J.-J. Rousseaua. Domníváme se, že tyto dvě témata představují stěžejní body obou filosofických systémů. Přes odlišné kontexty konceptů i vymezení jednotlivých pojmů soucit pro oba filosofy představuje jakousi pozitivní schopnost živé bytosti, protiváhu nutně přítomného egoismu, ze které povstávají společenské ctnosti i mezilidské vztahy. Svoboda v co nejvyšším měřítku je pak cílem každé lidské bytosti, ať je již pojmem svoboda myšleno cokoliv: pozitivně (možnost libovůle v přirozeném stavu, relativní svoboda jednání) či negativně vymezená svoboda (absence kauzality či závislosti jakékoliv formy). Záměrem práce je na takovém základě nastínit možnosti vztahů obou fenoménů. Zdá se nakonec, že schopnost soucitu může sice potenciálně být omezením určité formy lidské svobody, nicméně taková forma svobody se ukáže jako nedostačující. Ukazuje se však, že možná právě pomocí schopnosti soucitu lze obsáhnout onu opravdu osvobozující svobodu.